

Metodický pokyn č. 1/ 2005

Výklad § 14 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti

Určeno pro: Úřady práce

Vypracoval: odbor 44, oddělení 441, Eva Lettlová

Počet stran: 2

Č.j.: 2005/1267-44

Platnost od: 12.1. 2005

Mění:

Ruší:

Příloha:

Podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen zákon o zaměstnanosti) se zprostředkováním zaměstnání rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení.

V § 14 odst. 2 zákona o zaměstnanosti se pak stanoví, že za zprostředkování zaměstnání se podle odst. 1 písm. b) rovněž považuje, je-li cizinec vyslán svým zahraničním zaměstnavatelem k výkonu práce na území České republiky na základě smlouvy s českou právnickou nebo fyzickou osobou a obsahem této smlouvy je pronájem pracovní síly.

Má-li jít tedy v případech uvedených v § 14 odst. 2 zákona o zaměstnanosti o zprostředkování zaměstnání a tedy i o povinnost zahraničního zaměstnavatele mít k takovému vyslání svého zaměstnance povolení ke zprostředkování zaměstnání vydané nministerstvem práce a sociálních věcí na základě žádosti, musí být obsahem smlouvy, na jejímž základě je cizinec vyslán, pronájem pracovní síly.

Pojem pronájem pracovní síly sice není v českém právním řádu definován, nicméně při použití výkladového postupu dle analogie iuris lze dovodit, že pojmovým znakem smlouvy o pronájmu pracovní síly je její úplatnost, kdy je za účelem dosažení zisku sjednána úplata za pronájem pracovní síly.

Jestliže je uzavřena s českou právnickou nebo fyzickou osobou smlouva, na jejímž základě je cizinec vyslán svým zahraničním zaměstnavatelem k výkonu práce na území ČR, ale není za takovéto poskytnutí zaměstnance sjednána zvláštní úplata, jejímž účelem je dosažení zisku, pak pro účely zákona o zaměstnanosti **nejde o pronájem pracovní síly**, a proto nejde ani o zprostředkování zaměstnání dle § 14 odst. 2 zákona o zaměstnanosti.

Zároveň se má pro účely zákona o zaměstnanosti za to, že zvláštní úplata za poskytnutí zaměstnance v rámci nadnárodní společnosti není sjednána za účelem dosažení zisku, pokud jediným důvodem stanovení takové úplaty je plnění pravidel platných pro stanovení převodních cen, která vyplývají ze Směrnice o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy, jež byla vypracována ve formě Zprávy Výboru pro fiskální záležitosti Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (viz pokyn Ministerstva financí ČR D-258 k uplatňování mezinárodních standardů při zdaňování transakcí mezi sdruženými podniky – převodní ceny). V tomto případě tedy z pohledu zákona o zaměstnanosti nejde o pronájem pracovní síly podle § 14 odst. 2 zákona o zaměstnanosti.

V případech, kdy jde o zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, musí mít zahraniční zaměstnavatel povolení ke zprostředkování zaměstnání vydané ministerstvem práce a sociálních věcí. Pro účely vydání tohoto povolení není nutné, aby měla zahraniční osoba zřízenou organizační složku na území ČR.

Ing. Tomáš Špiroch , v.r.

náměstek ministra pro Správu služeb zaměstnanosti

V Praze dne 12. ledna 2005